

Sygnatura akt IV Ka 400/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Agnieszka Paduch

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 roku

sprawy **J. Ł.**

obwinionego z art. 77 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 26 marca 2013 roku, sygnatura akt II W 1600/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza mu 30 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn. akt IV Ka 400/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem J. Ł. uznany został za winnego, że w dniu 09 lipca 2012 roku w miejscowości W., woj. (...) około godziny 10:00 na ul. (...) nie zachował zwykłych i nakazanych środków ostrożności podczas trzymania zwierzęcia,

tj. za winnego popełnienia wykroczenia z art.77 k.w. i za to, na mocy powołanego przepisu wymierzono obwinionemu karę 200 złotych grzywny.

Wyrok powyższy zaskarżył J. Ł., a z treści jego osobistej apelacji wynika zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, przejawiający się w uznaniu zgromadzonych dowodów jako przemawiających za sprawstwem i zawinieniem skarżącego, podczas gdy wnikliwa analiza faktów prowadzić do odmiennego wniosku.

Tym samym apelujący wniósł o uniewinnienie go od popełnienia przypisanego wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po wnikliwie przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe precyzyjnie i przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji, skoro Sąd Okręgowy zgadza się z tezami Sądu Rejonowego – zbędną wydaje się ponowna analiza faktów, gdyż byłoby to jedynie powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Odnosząc się zatem wyłącznie do szczegółowych zarzutów skarżącego należy stwierdzić, że A. C. od początku twierdził, że zdarzenie miało miejsce około godz. 10:00 i w żadnym momencie nie wskazał by doszło do niego o godzinie 8:00 jak to sugeruje J. Ł. w punkcie 3 apelacji, przy czym na godzinę 8:00 wskazał sam obwiniony podczas przesłuchania 18.10.2012 r. (k.8).

Obwiniony stwierdził również, iż odstąpił od zawiadomienia Policji o kradzieży krater ponieważ „szacunkowe straty wynosiły około 200 złotych”. Jest to w oczywistej sprzeczności z jego wyjaśnieniami (k.8), kiedy wartość owych krater miała wynosić ok. 1000 zł.

Nie polega również na prawdzie jakoby Sąd I instancji w uzasadnieniu orzeczenia stwierdził, iż by A. C. istotnie został złapany na kradzieży krater, a jedynie zaznaczył, iż miało do tego dojść około godziny 8:00 według słów obwinionego .

Wyjaśniona została też kwestia kolejnego zarzutu, a to „po co przyszedł A. C.” do A. Z.. Uczynił to by wykonać (tak jak czynił to już wcześniej) pewne odpłatne prace porządkowe, przy czym było to ok. godz. 10:00.

Poza tym być może istotnie od pokrzywdzonego obwiniony wyczuł zapach alkoholu lecz nie oznacza to jeszcze by ten ewentualny fakt miał jakkolwiek wpływ na zaistniałe zdarzenie, a w szczególności na prawdomówność świadka.

Z kolei przyjęcie przez Sąd Rejonowy, iż pies J. Ł. ugryzł A. C. w łydkę i piętę nie jest tożsame ze spowodowaniem u pokrzywdzonego jakichkolwiek poważniejszych obrażeń. Takiego zarzutu nie postawiono przecież obwinionemu, a przyjęto jedynie, iż nie sprawował on należytego nadzoru nad zwierzęciem.

Wreszcie prawdą jest, że to z inicjatywy A. Z.– A. powiadomił o zdarzeniu policję. Jak przecież stwierdził sam w związku ze zdarzeniem nie czuł się pokrzywdzonym, nie był u lekarza uznając, że nic poważnego się nie zdarzyło. Te sformułowania świadczą o braku jakiegokolwiek chęci odwetu na J. Ł., a jedynie w tym, że za namową swego „pracodawcy” powiedział tylko to co się faktycznie zdarzyło.

Tym samym wszelkie twierdzenia pokrzywdzonego jawią się jako szczerze, spójne, a przy tym wiarygodne, zwłaszcza, że tego nie sposób powiedzieć o wyjaśnieniach obwinionego, zwłaszcza w powiązaniu z treścią jego apelacji.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.